

SFS 2001:869

Utkom från trycket
den 4 december 2001

Förordning om ändring i förordningen (1995:1645) om utjämningsbidrag och utjämningsavgift för kommuner och landsting;

utfärdad den 22 november 2001.

Regeringen föreskriver att 15 och 18 §§ förordningen (1995:1645) om utjämningsbidrag och utjämningsavgift för kommuner och landsting¹ skall ha följande lydelse.

15 §² En kommuns standardkostnad för merkostnader till följd av befolkningsminskning beräknas för

1. kommuner vars befolkning under en tioårsperiod minskat med mer än två procent,

2. kommuner som under en treårsperiod haft en minskning av antalet barn och ungdomar i åldersgruppen 7–18 år, förutsatt att totalbefolkningen under samma period minskat med minst två procent.

Befolkningsminskning under en tioårsperiod är skillnaden mellan befolkningen den 31 december tolv år före bidrags- och avgiftsåret och befolkningen den 31 december två år före bidrags- och avgiftsåret. Skillnadens andel av befolkningen den 31 december tolv år före bidrags- och avgiftsåret utgör den procentuella befolkningsminskningen.

Befolkningsminskning under en treårsperiod är skillnaden mellan befolkningen den 31 december fem år före bidrags- och avgiftsåret och befolkningen den 31 december två år före bidrags- och avgiftsåret. Skillnadens andel av befolkningen den 31 december fem år före bidrags- och avgiftsåret utgör den procentuella befolkningsminskningen.

Den procentuella befolkningsminskningen under en tioårsperiod reduceras med två procentenheter och multipliceras med 100 kronor per invånare.

Den procentuella befolkningsminskningen under en treårsperiod i åldersgruppen 7–18 år multipliceras med 55 kronor per invånare.

18 §³ Ett landstings standardkostnad för hälso- och sjukvård beräknas utifrån befolkningens vårdbehov, merkostnader för hälso- och sjukvård till följd av befolkningens bosättningsmönster samt merkostnader för små landsting.

¹ Förordningen omtryckt 1997:1180.

² Senaste lydelse 1999:714.

³ Senaste lydelse 1999:714.

Kostnaden för vårdbehov beräknas med hjälp av två modeller, en för vårdtunga grupper och en för den övriga befolkningen.

Genomsnittskostnaden för vårdtunga grupper bestäms utifrån vissa sjukdomstillstånd och en beräknad genomsnittlig kostnad i landet för behandlingen av dessa. De sjukdomstillstånd som ingår i modellen är elakartad tumörsjukdom, cerebrovaskulär sjukdom, inflammatorisk ledsjukdom, artros, ischemisk hjärtsjukdom och hjärtsvikt, höftfraktur, schizofreni, övriga psykoser och hiv.

I modellen beräknas de genomsnittliga kostnaderna i landet för behandlingen av var och en av de olika sjukdomstillstånden uppdelat efter kön och ålder. För varje landsting multipliceras antalet personer i respektive vårdgrupp med motsvarande genomsnittskostnad i landet.

I den andra modellen indelas invånarna i den övriga befolkningen i olika grupper utifrån kön, ålder, civilstånd, sysselsättningsstatus, inkomst och bostadstyp. I varje landsting multipliceras antalet invånare i respektive grupp med den genomsnittliga kostnaden i landet för den gruppen. Standardkostnaden för vårdbehov utgörs av summan av den beräknade kostnaden för vårdtunga grupper och för övriga grupper dividerat med antal invånare den 31 december två år före bidrags- och avgiftsåret.

Ett landstings kostnader enligt femte stycket multipliceras med en korrigeringsfaktor. Korrigeringsfaktorerna värde bestäms så att den genomsnittliga standardkostnad som vägts med befolkningen den 31 december två år före bidrags- och avgiftsåret överensstämmer med den genomsnittliga standardkostnad för hälso- och sjukvård som anges i bilagan.

Ett landstings merkostnader för hälso- och sjukvård i glesbygd beräknas utifrån en teoretisk utplacering av sjukhus, vårdcentraler, övernattningsplatser vid dessa och ambulanscentraler samt behovet av sjukresor. Samtliga landsting får därefter ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

Landsting med färre än 200 000 invånare får ett tillägg med 100 kronor per invånare för varje tiotusental som landstingets invånarantal den 31 december två år före bidrags- och avgiftsåret understiger 200 000. Samtliga landsting får därefter ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

På regeringens vägnar

LARS-ERIK LÖVDÉN

Lilian Wiklund
(Finansdepartementet)